

உ
சிவமயம்.

ந ல் லு ர்

அமீர் தசுப்ரமணியர்

திருஷஞ்சல், திருவிளையாடல்

முதலிய பாடல்கள்.

இது சரசாலை

சி. வைத்தியலிங்கம் ஆயுள்வேதவைத்திய

அவர்களால் பாடியவை.

நல்லூர் அமிர்தசுப்ரமணியர் திருஊஞ்சல்.

இது சரசாலை சி. வைத்தியலிங்கம் வைத்தியர்
அவர்களால் பாடியவை.

வாரார் பவளக்கால் முத்தே கயிறுக
வடிவேலும் நற்பலகை ஏறியினிதமர்ந்து
தாதார் கடப்பமலர் தாயடியவர்கட்
கூறுது தந்தருள்க அமிர்த அருள்பெருக
யாறுது நெக்குருக அருட்தாளிணைபாடி
பேரூர் பெரும்பேறு பெற்றிடுக வென்றெண்ணி
யாரார் தொழுநல்லைப்பதியில் வாழ்பரணை
அமிர்த சுப்பிரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(1)

சொல்லரிய வேதமது பலகையாக
தோகையுடன் நவமணிகள் கால்களாக
பொன்னணியும் எழுத்துகளே வடமதாக
பூமகளும் நிலமகளும் மாலைபூட்ட
வெல்லரிய குமரனருள் திறந்து பொங்க
வேண்டியதை யவரவர்க்குக் கொடுப்பதாக
நல்லரிய நல்லைவளர் நாதனை
அமிர்த சுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(2)

பாதியணி மைந்தனார் கலைகளாட்டி
பாமாலை பன்னிரு புயங்களாட்டி
ஆதிமுடி நவரத்தின கிரீடம்வைத்து
ஆராட்டுத் தாலாட்டு ஆட்டம்போட
சோதியொழி வடிவான சோதிநாதர்
தேவத்திரங்கள் சங்கிலியாப் பூட்டிநின்று
நீதிமெசுழி சொல்லுமெங்கள் நல்லைவாழும்
அமிர்த சுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(3)

வாளுடனே சூலமுடன் பதக்கம்மின்ன
வடிவான தெண்டசக்கரமு மின்ன
காலுடனே கரங்கள் செகசோதியின்ன
சுந்தருவர் கிம்புருட ரிசைந்துபாட

மாலுடனே தேவர்களும் மலர்கள் தாவ
மறையோர்கள் பாலகரும் வணங்கிநிற்ப
பாவையர்க ளிருவருமே பக்கமாட
அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(4)

அரசாளு மதிகாறலோக குருதானேயாக
ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலாய் நின்று
தரையாளும் நல்லைவளர்மேவி வாளும்
தாரணியிலுள்ளோர்கள் தவங்கள் செய்ய
உரையாளு மமிர்தமொழி கேட்பதற்கு
உறங்காது அனுதினமும் போற்றிநிற்ப
குறையாது அருள்வெள்ளம் நல்லைத் து
அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

தேவர்களும் முனிவர்களும் போற்றி நிற்ப
தேரடியிற் தெரிசனைகள் செய்து நிற்ப
காவடிகளாடி வரக்களித்து நிற்ப
கலியுகத்தி லொருவனெ யெங்கும் நிற்ப
மூவர்களும் சித்தர்களும் முறைமை நிற்ப
மும்மலத்தின் வினைகளைய முழித்து நிற்கும்
தாமதமில்லாத அருள் நல்லைவாமும்
அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்

மாவேறி மலையேறி மயிலுமேறி மாகிலத்தில்
மதிப்பார்கள் மனத்தேறி மகிழ்ந்துஆட
பூவேறிப் புனலேறி புலவருடன்வாதமேறி
தேவேறி யேயேறி தெட்சணத்திற் குமரேறி
தாரேறி தண்டிகையேறி தவத்தோர் குழுவேறி
பாவேறி பல்லைக்கேறி பலனருளும் பறவேறி
தேரேறிச் சேவலுடன் நல்லைவாமும்
அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

மடக்காட்சி மாயமதாய்மறைந்தவள்ளல்
 மனத்தினையே யுருக்கியருள் வடிவமான
 கடக்காட்சி கலியுகத்து ஆடுந்தேவர்
 காண்பதற்கு மிவ்விடந்தா மிருப்போமென்று
 படக்காட்சி வடிவமது பேச்சுப்போல
 பக்தர்களின் முன்னின்று நடித்துக்காட்டி
 திடக்காட்சி நல்லைவாழ் நாதனான
 அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(6)

விண்ணேறு துந்துபிகள் விளங்கியாட
 வீரர்களும் கீதர்களும் விரைந்துதேட
 கண்ணேறு களிப்புடனே கால்களாட
 கச்சையுடன் செச்சைமணிப் பட்டுமாட
 தன்னேறு மேடமுடன் மயிலுமாட
 தண்டமுடன் குஞ்சரமும் குலுங்கியாட
 அன்னொறு நல்லைவளர் நாதனான
 அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(9)

பன்னிரு கண்களாட பாசமும் பிரம்புமாட
 வன்னவமணிகளாட மலர்க்கரவேலுமாட
 எண்ணிய தேவராட அவருடன் மயிலுமாட
 தன்னிலுமமிர்தமாட தவத்துறை கருணையாட
 பொன்னிலு மங்கியாட போர்செயும் பணிகளாட
 முன்னிலும் கவரியாட முனிவரும் பரிந்துதேட
 அன்னிலநல்லைவாழ் அரகரகுருவாயாட
 அமிர்தசுப்ரமணியரே யாடருஞ்சல்.

(10)

நல்லூர் அமிர்தசுப்ரமணியப் பெருமானின்
திருவிளையாடல்.

இது சரசாலை சி. வைத்தியலிங்கம் வைத்தியர்
அவர்களால் பாடியது.

வெண்பா.

ஏகம்பனெத்துக்கு மேகபரனாய்நின்று
மாரன்பு நெக்குருகி வந்தேயுன்னருள்பெருக
ஓரன்புருவாகி லோககுருபாவருளப்
பேரன்பு நீயெனக்குத்தா.

விருத்தம்.

மானிடயாக்கை நிலையல்லவென்றுமதிவந்தநாள்
வானுடன் தீமுதல் வந்ததெல்லாமொரு மாய்கையென்றே
பேணுடம்பாகிய பொய்கையெய்யென்ற பேதமையால்
வீணுடம்பழிய முன்பேரின்பசிவகதி வேண்டுவமே.

சத்தியஞ்செய்துனைப்போற்றி நின்றேயித்தரணியிலே
நித்தியபீதமொன்றருள் தருவாயொரு நிமிஷமுமே
பத்தியமாகநிஷங்காமிபசீநிரம்பாண் ணுதற்குச்
சித்தியுந்தந்தெனையாள்முருகாந் சிவக்கொழுந்தே.

எந்தன்பிணியறுப்பாய் திருவேலுட னென்றும்
கந்தனருள்புரியாய் கவிநீக்கியிக்காலத்திலே
பந்தவினையறுப்பாய் பலகோடிபிறவியறத்
யதெந்தந்தனக்கிளையாய்குருநல்லையி சண்முகனே.

ஆடியலைநதென்னடியவர்கூட்டத்தன்புபெற்று
புடியமகிழ்ந்தென்பரமானந்தம்பெற்றின்பெய்தித்
புடியலைநதென்னெவத்தைவாகுகினென் தெளிவுகண்டு
கூடியிருக்கிறென் குகனுடனயானுமிக்குவலயத்தே.

வாயுவுவும்வாதமும்வாரியும்மாசுரம்மசினசியத்
பாயுவும்போலன்புபெற்றுநின்றேயெனைத்தாங்கிறை
யாயுள் தரவேண்டிநின்றமிர்தசுப்ரமணி
தோயும்படிக்குநின்றூன் தன் தொண்டனைக்காத்திடவே.

வெற்றிக்கொடிதந்தேவேலாயுதாஉனைவேண்டிதம்
பற்றிப்பிடித்தன்புபாமலைதந்தருளாயிப்பாரினிலே
நெற்றிச்சுடரிலொளிகண்டுநிற்கயிப்பேய்மனத்தைச்
சுற்றித்திரியவிடாதுவைப்பாய்சுவைச்சோதியனே.

பெண்ணையொறுத்திடப்பேரின்பமுண்டுபெரும்பிறவிப்
புண்ணைமறந்திடுவாய்புவிநரகமெதோமனக்
கண்ணைத்திறந்திடுவாயிருள்போக்கியநல்லையினின்
பண்ணைப்படித்திடுவாய்பயமின்றியிப்பார்தனிலே.

அன்னமழித்திடப்போனதுசந்தியடியவர்க்கு
வன்னக்கதிர்மலைசென்றதுமானிடர்வினையெரிக்க
இன்மையிர் திடயிருப்பென்றேநல்லைப்பதிதன்
சொன்னப்பெயரமிர்தசுப்பிரமணியரென்றே.

மூச்சினைத்தம்பிக்கப்பேச்சுமில்லைமுன்னேவந்த
ஆய்க்கினையில்லைக்கண்டாயருட்பெருஞ்சோதிகண்டு
மாச்சினைமீதுவந்துமாபெருநல்லைக்கந்தன்
பாச்சினைபாடவைத்தானெம்மையிப்பதிதனிலே.

பாதத்திற்கோபுரம்குறிமாடத்திற்கொடிமரம்
உந்திநடுபீடத்திற்பலிபீடமுறுதிகண்டு
வாதத்தில்நெஞ்சுரம்நந்திகண்டேமன்னு
சென்னிலாடத்தில்க்கோயில்காண்டாயதுதரிசனமே.

வெட்டைவெளியினிலெட்டடிப்பட்டிடயிவ்வேதனையாய்க்
கட்டனையிட்டனைகாலமெதோஉளக்கருத்துள்நின்று
மட்டிடமட்டருவெளியொளியாகியமனையிர்க்குக்
கட்டிடமெங்குமுண்டோகலைமுருகாவருட்கற்பகமே.

கருக்குழியாசைதனைவிட்டு நீக்கக் கண்களுண்டேல்
 லுருப்பொழிமாயைப் பிறப்புமில்லே யிந்தனுமில்லை
 அருப்பொழிவாய்ச் சொன்னான் மகனன்பு கண்டே
 திருப்பொழிவாய்வந்த மங்கையர் யாவரும் தாயகத்தே.

ஆட்டியருள்வன் தவகோலஞ்செய்வனஞ்சங்கட்டி
 கூட்டியனைப்பன் குலைப்பன் குறிகாட்டியொன்று
 நீட்டியிருப்பன் நெஞ்சுள்ளின் றுநினைவைவிட்டு
 மாட்டிமறைப்பன் வாழவைப்பனிம்மாநிலத்தே.

பஞ்சப்புலனிற் பரிவுகொண்டேநி தம்பாருலகில்
 வஞ்சக்கொடிமாதரில் வாழ்க்கைப்பட்டே னுனைமறக்தே
 குஞ்சம்பொலிந்தகுண த்துடையாய்குடியெனக்குத்
 தஞ்சமுனையன்றிவே றுகெதியில்லைச்சரவணனே.

அன்பருள் செல்வமனுதினம்நீ தந்துளந்தனுக்கு
 முன்புருவாகிமுன் வந்துநின்றொருநீட்சைசெய்து
 வன்பெருமும்மலவாதனைதீர் த்திந்தவையமதில்
 அன்புருவாய்க்குமான்ந்தமாரிபொழிந்திடுமே.

உன்மொழிகேட்டுநின் றில்லங்கள்தோறுமுறுதிசெய்து
 புன்மொழியோடுபொழுதுவிட்டே னுன்புனிதமொழி
 நன்மொழியாயெங்கும்நடனங்கண்டேநல்லின்பமொழி
 யென்மொழிகேட்டருள்வாய்வசிவசிவசண்முகனே.

சந்துருக்கள்

செய்தார் செய்வித்தார் உடன்பட்டார் கையறம்.

நசிமசிவேலுடன் நமக்கிடர்செதரை நாடிவந்து
 நசிமசிவேலுடன் நமக்கிடர்செய்வித்தர்நாளும்கின் று
 நசிமசிவேலுடன் நமக்கிடர்செய்வரைநறநறன
 நசிமசிவேலுடன் நமக்கிடர்செய்பவர்நாவற்றதே.

பொடிபட அடியழி மிடிபடக் குடியழி
 கடிவட முடியெரி கொடிதிட நெரிமுறி
 இடிபட நடமிடு வலிவுடனடி பிடி
 அடியுடனடியறு மருவலர் குடிநசியே.

எனக்கெதிரேவிவினைதொடர்ந்தோரையேழ்சுற்றமும்
உனக்கெனக்கொண்டுரியெரி அறு அறுபூறுசெய்தே
தனத்திருசீரும்சடரெனப்போக்கிச்சத்துருக்கள்
கணத்திடையடியழிகருவறபொடியறகையறமே.

கண்டத்தைக்கண்டுகலங்கினேனற்கருணைசெய்து
பண்டத்தில்பிண்டத்தைப்பற்றிடுவாய்திரு
அண்டத்தில்வந்தருளாறுமுகாஅடியெனுக்கும்
சண்டன்வராதலைதடுத்தருளாய்சிவசற்குருவே.

குடியறுபொடிபடயெனக்கிடாசெய்வரை
யடியறுநெரிமுறியவனியில்நீவந்து
கடிதடியெரியெரிகனதகதில்லழி
யிடிபட அறு அறு இன்பவசரவணே.

குடிவெறி மடையர்
அடிபடு முலகோர்
பொடி படுவோர்கள்
திருவடி நிழலே.

கீர்த்தனம்.

தேவசீவியம் தாவரபோசனம்

—தேவ

பாவவிமோசனம் பக்திக்கே சாதனம்

தேவபோசனம் அமிர்தசாகரம்.

—தேவ

மானிடசீவியம் மதிப்பான யோக்கியம்
ஆனிடத்துள்ள ஐந்தும் நல்லபிடதம்
பாலுடன் நெய்முதல் பஞ்சாஅமிர்தமும்
ஊனுடன் கூடிட உண்டு நற்பாக்கியம்

—தேவ

ஆனமாதினம் சுத்திஐந்துபூதம் சுத்தி
பூமாயை மனம்சுத்தி புனித உள்ளம் சுத்தி
நமனார் மலம்சுத்தி நான்சுத்திநீசுத்தி
சாவாரிடம் சுத்தி சற்குரு சித்திமுத்தி.

—தேவ

கங்கையிற் படிந்திட்டாலும் கடவுளைப் பூசித்தாலும்
மங்குல்போல் கோடிதானம் வள்ளலாய் வளங்கினாலும்
சங்கையில்லாத ஞானதத்துவ முணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறு புலால் பொசிப்போர் போய்நரகடைவரன்றே.

383. A

